

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . . .
Égész évre . 5 . . . = 10 . . .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üz-
etében, Falkenstein Soma dohánytözsdeje-
ben, Nagy Lajos, Groszmann J., Gubás F. és
Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-utca 76. szám

(Vithen-ház.)

Íde küldendők a lap szellemi részét
illető közlemények, valamint az előfi-
zetési díjak, hirdetések, nyiltterek és
reklamációk.

Hirdetéseket felvesz és rendkívüli
olcsó áron közöl a kiadóhivatal és
Wesselényi és Gedeon könyvnyomdája

POLITIKAI, TÁRSADALMI KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Az elégtétel!

A mit legszentebb érzelmeiben vérig sér-
tett nemzetünk napok óta kínos aggodással
óhajtott és várt: az elégtétel végre megadott(!)?

A sértés a mely megtorlásra várt, iszonyú
és vakmerő volt. Nemzeti lobogónkat, azt a
szent háromszínű zászlót tépték le és égették
meg, a melyhez fűződik nemzeti létünk min-
den dicsősége, a mely alatti szereztük meg az
ámuló Európa csodáló tiszteletét.

Fokozta a sértés brutális voltát az, hogy
a koronás király jelenlétét választották ki a
gazok gyalázatos merényletük idejéül, sőt
hogy éppen csak azért követtek el minden ki-
hágást, hogy hadd lássa meg a souverain állam
koronás feje, minő megbecsülésben részesítik
Horváthországban a magyar államot és annak
hivatalos jelvényeit.

De a mi a sértés méregpocharát egészen
csordultig töltötte, az az a tervszerűség és sok-
oldalú közbejárás, a melylyel az egész me-
rényletet végrehajtották.

Ma már kétségtelenül be van bizonyítva
az egész világ meggyőződése szerint, hogy
azokban a nemzeti ellen intézett tüntető
sértésekben a legkevésbé bűnösök azok, a kik
végrehajtották, a zágrábi ifjak, mert ők csak
eszközök voltak egy nemzetileg szervezett nagy
szövetkezetnek, a melynek célja Horváthor-
szág ősi politikáját megvalósítani: a jól tevő
magyar állam létezését teljesen megsemmisíteni,
ha bírják; s ha nem bírják: örökös sértések-
kel ingerelni haragját s így lehetetlenné tenni,
hogy a nyolczszáz év óta egymáshoz csatolt
és egymásra utalt két ország a polgárság szí-
véből fakadó szeretet erős lánczával forrjon
egybe.

S mikor mindez napnál világosabban be
van bizonyítva, mikor az egész nemzet vissza-
fejtett lélekzettel, jogos haragját tüntető-
les, várja, a fényes, a teljes elégtételt: meg-
kapja a második arcülütést saját törvényes
kormányának fejtől, a miniszterelnöktől, az or-
szág törvényhozásának jelenlétében.

Bánffy Dezső, Magyarország miniszter-
elnöke, a ki maga is szemmel látó tanuja volt
a történeteknek, a ki kijelentéseiben szintén
kénytelen beismerni, hogy történt valami ki-
sérlet a nemzeti zászló becsületének megsérté-
sére; az a miniszterelnök, a ki esküjéhez hi-
ven legelső sorban volna köteles megvédeni a
nemzet méltóságát: letagadja az események
jelentőségét, egyszerű utcai gyerekesínynek
minősíti, a mit komolyan venni: ugyan ki
lenne elég naiv? Sőt tovább megy, a frivol-
ság hangjába csap át, s a zászlósértők ment-
ségére (mert hisz a boszuló hatalom képvise-
lője a bűnösök védő ügyvédévé lön benne)
képes még azt is egy vérig sértett nemzet
színe előtt nyiltan elmondani, hogy az, a mit
a horvátok a Jellasic-téren elégettek, nem is
magyar zászló volt, hanem három szövetség,
a melyek véletlenül a magyar nemzet színeit
viselték.

Mekkora frivolság, minő esztelen beszéd ez?

Hiszen akkor minden zászlónkat bárhol
meggyalázhajják bátran, a büntetéstől való
minden félelem nélkül, mivelhogy a világon
minden egyes zászló nem egyéb, mint egy-
szerű ruhadarab, a mely véletlenül a nemzet
színeit képviseli.

Mi ez a hang?

Mit akar jelenteni ez a frivolság?

Hát már odáig jutottunk, hogy államisa-
gunk törvényes képviselője, a felelős magyar
miniszterelnök is képes ily hangon szólani nem-
zeti jelvényeinkről!

De feltéve, hogy annak a szerencsétlen
kifejezésnek, a mely a miniszterelnök szólasra
rosszul berendezett szájából kiröppent, volna
valami elfogadható külön értelme, hisz akkor
is nem a szövet minősége, hanem a tett maga
s annak a tetteknek a célzata az irányadó, mert
azt még Bánffy Dezsőről sem tesszük fel, hogy
a zágrábi ifjak Jellasic-téri merényletét a
Henneberg-féle swájezi selyemgyár által minde-
niütt ajánlott próbatételnek akarná feltüntetni,
a melynek egyetlen célja a valódi és a hamisi-
tott selyem közti különbség feltüntetése lett volna.

Nem! idáig még az ő opportunus szeme
sem jutott a színvakság betegségébe.

Ellenkezőleg! — Meg vagyunk róla győ-
ződve, hogy éppen úgy tudja, mi történt Zág-
rábba, mint mi, mint bármelyik magyar em-
ber, mint a zágrábi tüntetők maguk.

De előtte nem a nemzet becsülete a fő,
hanem a saját excellenciás bőre, a melyet a ki-
poroltatástól félt.

Érzi ő nagyon, hogy ludas; tudja, hogy
neki magának is nagy része van a történetekben.
Nagy része van bennök engedékenysége, erély-
telensége, a bécsi körök előtt való meghunyás-
kodása által. Nagy része van bennök az által,
hogy a koronás király fölséges szívét hamis
információval elzárta az önkényes megnyilatko-
zástól s a fejedelmi szívében felgerjedt haragnak
hivatalos formában kifejezést adni nem engedett.

Jól tudja a kegyelmes ur, hogy a magyar
nemzetet királya érzelmei felől megtéveszteni
nem lehet, s így a történet mulasztásokért egye-
dül és kizárólag ő a felelős.

Ettől a felelősségtől fázik ő Excellenciája.
Fázik, mert ha a nemzet jogos haragja szerint
bánnék vele, a súlyos kötelességszegéssel: nem
lenne többé maradása a puha bársonyszékben,
a hová úgy vágyakozott, s a melyhez olyan
makacsul ragaszkodik.

Mert az ő életének egyetlen célja nem
Magyarország érdekeinek megvédele, hanem a
miniszteri vörös székeknek a lehetőség legszűső
határáig való megtartása.

Ezért a célért feláldoz mindent: a nem-
zet becsületét, a haza javát; mindent, a minek
birtoka ránk nézve nemzeti kincs; mindent,
aminek elvesztése ránk nézve nemzeti kár!

De a nemzet, a mely felajdulás nélkül
tűri mindezt; az a nemzet, amely megtűri ve-
zetőjeként legdrágább kincseinek eszeveszett
tékozlóját; az a nemzet, a mely az oportuni-
tás hazug elve alatt szemet huny minden ön-
létele ellen intézett merényletre: az ilyen nem-
zet érdemel-e más sorsot, mint a milyenben
sinylődik.

Nem, nem! a magyar nemzet türelmének
is van határa! A magyar nemzet haragjának
is van mélysége és ereje. Es ha ez a mélysé-
ges, ez a hatalmas harag felgerjed, el-kikor-
bácsolja alkotmányának szent templomából a
nemzeti kincsekkel kufarkodó szolgálteket s
visszaállítja az ősi, a tiszteletes, alkotmányt,
nemzeteket hódolatra indító fényébe és erejébe.

Ez a szent harag a mi reménységünk.

Grotius.

Megyei közgyűlés.

— 1895. október 28. —

Mióta a szabadság védbástyáinak: a vármegyék-
nek régi hatáskörét az egymást követő közös-ügyes
és centralisztikus irányú kormányok megnyirbálták;
kezét, lábát levágták s önálló gondolkodás és akarat
nélküli gépezetté csufították; azóta ezeknek az „ön-
kormányzati joggal felruházott“(?) hatóságoknak ma-
gasabb eszmék és célok szolgálatáról le kellett mon-
daniok.

Sajnos, de ez így van.

Nem vették-e el a vármegyéktől az igazság-
szolgáltatást, a büntető hatalmat? Nem csikarta-e ki
a kormány a vármegye kezéből a közbiztonság fen-
tartása céljából kezében tartott fegyvert? Ugy-e,
hogy mindezeket megcselekedték. Ezzel azonban a
világért sem akarom azt mondani, hogy azóta a tör-
vénykezés és közbiztonság rosszabb, sőt mondhatni,
hogy jobb; ezzel csupán csak azt akarom jelezni, hogy
az említett magasabb hatáskör elvesztése után a vár-
megye ma nem csinál egyebet, mint a kormány paran-
csolatait hűségesen végrehajtja és az utakat gondolza.

Ha hazafias, közművelődési és jótékony cél ér-
dekében kérték a megye támogatását, a megyei atyák
kórusban kiáltották: Nem tehetjük, mert — nincs
pénz!

És ebben a megyei atyáknak igazuk van, mert
a vármegyének csakugyan nincs pénze. Ő maga is
abból él és tartja fenn magát, a mit az állam pénz-
tárából kap javadalmazás (dotáció) címén és ebből
— bátran mondjuk — nagyon szűken él.

A hétfőn tartott megyei közgyűlés azonban a ren-
des mindennapi kereten felülemelkedett. Nagy és nemes
célokra hozott áldozatot. Alig volt a közgyűlésnek
olyan tárgya, mely a vármegye zsebébe nem érin-
tette. Pénzt kérték az igazságügyi palota és a
miskolczi ev. ref. főgimnázium építésére, a vármegye
monografiájának megírására, a főszolgabírói hivatalos
helyiségek vásárlására és azok berendezésére. —
Mindegyikre adni, áldozni kellett.

És a tekintélyes számban összegyűlt atyák jó-
kedvűen adakoztak. Mindent összeszámítva, megha-
ladja a 80,000 frtot az az összeg, melyet a várme-
gye ebben a közgyűlésben a fentebb megjelölt cé-
lokra adományozott.

Csak az volt a nagy kérdés, hogy honnan ve-
gyék ezt a tömérdek pénzt?

No, de nem kellett sokáig töprenkedni e kér-
dés fölött. Van a vármegyének két áldott kasszája.
Mind a kettő olyan, mint az özvegy asszony olajos
korsója: soha sem fogy ki. Egyik a Reviczky-pénz-
tár, a másik az útfentartási pénztár. Ehhez a két
pénztárhoz fordul a vármegye teljes bizalommal mind-
annyiszor, valahányszor a közérdek és közczél — az
állami dotáció és a megyei pótdó keretén túl — az
ő közremunkálását, áldozatkészségét igénybe veszi.
Most is ezekhez fordult.

Csak hogy az volt a baj, hogy mind a két pénz-
tárnak akadt egy-egy hős védelmezője. Dr. Miklós
Gyula főispán a Reviczky-pénztárt tette lakat alá,
nem engedett abból az ev. ref. főgimnázium részére
egy krajczárt sem kivenni; mert azt közzgazdasági
célok veszik igénybe. Elek Kálmán pedig az út-
fentartási pénztárt zárta be az igazságügyi palota
kiválmái előtt, mert — mint mondá — rosszak az
utak, azoknak fentartására kell a pénz. De hát —
gondolhatja mindenki — hiába kardoskodott Elek
Kálmán, a főispán akaratára mégis csak az útfen-
tartási pénztárt nyitotta ki a közgyűlés.

Hogy ezek miképpen történtek, azt az alábbi
referáda mondja el.

Dr. Miklós Gyula főispán a szép számmal összegyűlt bizottsági tagokat üdvözlővén, a közgyűlést megnyitja.

József királyi herczegnek László fia elhunyt alkalmából a vármegye részvételére küldött köszönő levelét felolvasták s tudomásul vették.

A legtöbb adót fizetők névsorát az ennek összeállítására kiküldött bizottság betérjesztette. A közgyűlés felszólítást intéz azokhoz, a kik más törvényhatóságban is virilisek, hogy nyilatkozzanak arra nézve, vajjon bizottsági tagsági jogukat szándékoznak-e itt gyakorolni. A válasz elküldésének határidejét Kovács Lajos, Lichtenstein József és dr. Miklós Gyula főispán felszólalása után a kézbesítéstől számított nyolcz napra állapította meg a közgyűlés.

A megyei bizottsági tagok választásának napját november 7-re tűzte ki a közgyűlés. A választási elnököknek már előre megállapított névsorát is felolvasták s azt a közgyűlés — dacára annak, hogy azok között főszolgabírók, szolgabírók és a megyei kormányzat-hoz közel álló egyének nagy számban szerepelnek s így előre látható, hogy a választásnál ezek a szavazókra preszsiót fognak gyakorolni — szó nélkül jóváhagyta.

A tisztújítás határidejéül december 19-ik napját tűzte ki. A tisztújító közgyűlésen már az új bizottsági tagok fognak választani.

A törvénykezési palota és fogház építése ügyében az igazságügyminiszternek általunk már ismertetett leiratát felolvasták.

Dr. Miklós Gyula főispán előadja, hogy ebben az ügyben Budapestre utazott s az igazságügyminisztert sikerült meggyőznie arról, hogy az építendő palota céljaira nem szükséges annyi telek, mint a mennyt a leküldött műépítész javaslatára leiratában kívánt. Mire a miniszter egy másik leiratában kijelentette, hogy ama telkek megvásárlásának követelésétől eláll.

Lévay József alispán az ügy pénzügyi oldalát világitotta meg. Előterjesztette ugyanis, hogy a Szathmáry-féle telek vételére 50,000 frt, a többi telkek vételére még meg nem állapítható; annyit azonban már tudni lehet, hogy a vármegyére $\frac{2}{3}$ részben háruló összeg több lesz 40,000 frtnál. Ezt az összeget törlesztési kölcsön útján venné föl a vármegye, melynek kamatai egyelőre az ütfentartási pénztárból visszatérítési kötelezettség mellett fedeztetnének.

Elek Kálmán hosszú beszédben utal a vármegyei utak rosszására, éppen azért az ütfentartási pénztárhoz nem nyulna; hanem a pótdát venné igénybe. A kiállítási költség pótdátja a jövő évben megszűnik, e célra tovább ki lehetne azt vetni.

Dr. Miklós Gyula főispán ellene szólt a pótdátó kivetésének, sőt határozottan kijelentette, hogy a míg ő a főispáni székben ül, addig az ő hozzájárulásával a megye pótdátó kivetni nem fog. **Elek Kálmán** abbéli kijelentésére, hogy az utak rosszak, határozottan állítja, hogy Borsodvármegye utjai ma sokkal jobbak, mint a múltban voltak; pedig csak a prizmak kihordásánál 17,000 frt a megtakarítás, a jövőre még több lesz. Így ez a pénztár az igazságügyi palota terhet könnyen elbirja.

A közgyűlés ez értelemben határozott.

A legérdekesebb vita a miskolczi ev. ref. főgimnázium építésére adandó segély ügyében fejlődött ki. **Lévay József** alispán jelentette, hogy a főgimnázium fennállását az általános közművelődési érdeken kívül Borsodvármegyeinek speciális érdeke is követeli. Borsodvármegye tehát, melynek már anynyi sok derék férfit nevelt ez a főgimnázium, nem maradhat ki a segélyezők sorából. A segélyösszeg 15,000 frtban lenne megállapítandó. Ezt az összeget előnyös kölcsön útján lehetne beszerezni, melynek kamatát a Reviczky-pénztár fedezné, melynek alapszabályaiban a kulturális és közművelődési célok előmozdítása is befoglaltatik. Ha azonban ezt az összeget nem egyszerre, hanem legfeljebb három év alatt kellene megszerezni, akkor 5000 frtos részletekben a Reviczky-pénztárból is fedezhető lenne.

Az állandó választmány a törlesztési kölcsönt ajánlja, a kamatokat azonban az ütfentartási pénztárból javasolja fedezni.

Elek Kálmán nem ellenzi a nemes célt, de annak határozottan ellene mond, hogy a kamatok az ütfentartási pénztárból fedeztessenek. A vármegye sehol olyan olcsó kölcsönt nem kap, mint a Reviczky-pénztárból. Indítványozza tehát, hogy a 15,000 frt egyszerre a Reviczky-pénztárból vétessék kölcsön, mert annak 4% kamata évenként csak 600 frt, míg másutt 750 frtot kellene fizetni. (Általános helyeslés)

Lévay József alispán előadja, hogy a Reviczky-pénztár 180,000 frt tőkével rendelkezik, ennek évi 4%-os kamata 7700 frt. Ha tehát a főgimnáziumnak nincs szüksége arra, hogy a segélyösszeg egyszerre kifizetessék, a mint hogy nincs is, mert Miskolcz városa is három év alatt fizeti ki a 30,000 frtot, akkor három év alatt a kamatokból is ki lehetne fizetni a 15,050 frtot, anélkül, hogy a tőkéhez nyulnánk.

Általános és zajos helyeslés fogadta az alispán beszédét. S már mindenki azt hitte, hogy ez lesz a határozat. Amde a főispán egy pillanat alatt megfordította a dolgot.

Dr. Miklós Gyula főispán ugyanis egyenesen kijelentette, hogy — nem helyes! Mert a Reviczky-pénztár alapszabályai még jóváhagyva nincsenek, de ha még jóvá lennének is hagyva nem szabad annak az állagát megcsonkítani. A Reviczky-pénztárra a szegény földművelő népnek van szüksége, ha azt megcsonkítjuk, ezek ilyen olcsó kölcsönhöz nem jutnának s a gazdasági czélok előmozdítására három év alatt nem áldozhatnánk. Ohajtja tehát, hogy az állandó választmány javaslata fogadtassék el, vagyis hogy a kamatok az ütfentartási pénztárból fedeztessenek.

Elek Kálmán nem talál helyes logikát a főispán beszédeiben (A főispán mosolyog, az pedig igen veszedelmes, mikor ő mosolyog) A főispán az ütfentartási pénztárért százalékos megtakarítást ohajt, és azt mégis ki akarja adni. Ő ilyen logikát nem tanult. (A főispán erre valamit közbeszólt, melyet mi nem értettünk, melyre szóló mérgesen folytatta) En azokhoz a tárgyakhoz, melyeket értek, mindenkor hozzászólok, ez kötelességem. Ha terhére van a közgyűlésnek és a főispán urnak, akkor árnyékba vonulok.

Dr. Miklós Gyula főispán nem vonja kétségbe **Elek Kálmán** tehetőségét, de állítja, hogy az, a mit ő mond, az nem logikus beszéd. Együttal kimondja a határozatot abban az értelemben, a mint ő jónak és helyesnek látta.

Kun Bertalan ev. ref. püspök ezután a következő hatóság beszédet tartotta: Midőn Borsodvármegye régi tradícióihoz hiven ily nemes határozatot hozott, mulasztathatlan kötelességemnek tartom az ev. ref. egyházkerület és a miskolczi egyház nevében hálás köszönetemet kifejezni. En ezenel ígéretet teszek, hogy a főgimnázium miként eddig, úgy ezután is meg fog felelni hazafiás czéljainak, s a kellő nívóra emelve, kétszeres erővel fog igyekezni arra, hogy a hazának és Borsodvármegyének hazafiás polgárokat neveljen. (Zajos éljenzés)

A többi tárgyak fölött gyorsan átfutott a közgyűlés.

Borsodvármegye monográfiájának megírására **Ilésy János** országos levéltári fogalmazót kéri föl, részére 6000 frt tiszteletdíjat tesznek folyóvá. A munkálat ügyeit állandóan egy bizottság fogja vezetni.

A sajkó-szentpéteri és edelényi főszolgabírói hivatalos helyiségek vásárlására s azok felszerelésére 20,000 frt szükséglet mutatkozik. Az ez ügyben tett intézkedéseket a közgyűlés jóváhagyta.

Jóváhagyta továbbá a dr. **Csáthy Szabó István** és Miskolcz város között a miskolczi közúti villamvasutó ügyében létrejött szerződést. Jóváhagyta Miskolcz városának a főgimnázium építésére megszavazott 30,000 frtos segélyét, a Csabai-kapuban 4 sz. alatt lévő telek megvételére vonatkozó határozatát. **Dr. Markó Lászlónak** a Zárdatér ügyében beadott felelősségét elvetette s Miskolcz város határozatát jóváhagyta a közgyűlés. A zárdatéren tehát koresolyázni nem fogunk.

Több kisebb érdekű ügy elintézése után, a közgyűlés déli 12 órakor véget ért.

H I R E K.

— **Tárca- és színház rovatunknak** térszűke miatt történt elmaradásaért a közönség elnézését kérjük.

— **Búcsúestély.** Az edelényi intelligencia f. okt. hó 26-án sikerült elite búcsúestélyt rendezett **Vladár Mihály** cs. és kir. kamarás, cs. és kir. tüzér százados neje ömeltósága tiszteletére. Az ünnepelt általános szeretet és tiszteletnek örvendő urnó szépségét és bájos voltát, ma este csak szeretetreméltósága múlta fölül. Abban, hogy Edelényben polgárság és katonaság mindég a legjobb egyetértésben élt, **Vladárné** urnónak kiváló része volt. Nem csoda tehát, ha távozását egész Edelény intelligenciája fájdalommal veszi tudomásul, jóllehet az esteli mulatságból ez nem igea volt kiérzhető; a mennyiben folyt a táncz este 8 órától szakadatlanul egész hajnali 3 óráig. A vacsora folyamán különben egy két beszéd is elhangzott. Az elsőt fötisztelendő **Nagy Géza** helybeli plébános ur mondta, a görög mythológiából vett gyönyörű hasonlatban **Xeres** leányához hasonlítván az ünnepelt méltóságos asszonyt. A másik dicitőt **Vadnay Tibor** megyei aljegyző tartotta, szép szavakban véve búcsút az ünnepeltől. A nagyon jól sikerült búcsúestélyen kicsei, de elite közönség volt jelen. Ott voltak: **Lakatosné**, az ünnepelt urnó mamája, **Ragályi Béláné** **Ilonka** leányával, **Vladár Mihályné**, **Somogyi Kálmán** Helénke leányával, **Székrenyessy Berta** és **Mobál Mari** kisasszony. A férfiak közül pedig a vidéki és helybeli urak jórésze.

— **A miskolczi ev. ref. főgimnázium tanárainak** az állami nyugdíjintézetbe való fölvetele berégett tény, a miről a kultuszminiszternek a püspöki hivatalhoz küldött 3602. sz. leirata tanuskodik. E leirat szerint a főgimnázium fenntartó testülete a folyó év végéig 912 frtot tartozik fizetni, 1896-tól pedig 684 frtot. — A tíz rendes tanár járuléka a késedelmi kamatokkal: 4575 frt 68 kr. Némi tájékozással érdekesnek tartjuk közölni az egyes tanárok járulékát, mely következő: **Dr. Kovács Gábor** 444 frt 64 kr. **Kun Pál** 526 frt 86 kr.; **Finkegy József** 514 frt 82

kr.; **Halmi Gyula** 563 frt 06 kr.; **Porcs János** 503 frt 88 kr.; **Veskóy Zs. J.** 498 frt 55 kr.; **Szabó Barna** 399 frt 06 kr.; **Kónya Ferencz** 408 frt 37 kr.; **Simon Gábor** 364 frt 37 kr.; **Szepessy Mátyás** 352 frt 07 kr.

— **A városi hivatalnokok fizetésjavítása.** Miskolcz város pénzügyi szakbizottsága. **Soltész Nagy Kálmán** kir. tanácsos polgármester elnöklete alatt, szerdán délután 3 órakor tartott ülésében vette tárgyalás alá, a városi kisebb fizetési hivatalnokok fizetés emelés iránti kérvényét. Felszólaltak **Lichtenstein József**, **Koós Soma**, **Friedman Károly** és **Horváth Lajos**. A felszólalások után a bizottság kimondta, hogy a mennyiben a fizetések általános revíziójára a közgyűlés által már különben is utasítva van — a jövő év tavaszán fogja az egészet általánosságban tárgyalás alá venni és az általános tisztújításra megállapítani.

— **Miklós-Jesze ügy.** Ez év május havában történt, hogy **Dr. Miklós Gyula** főispán és **Jesze István** nyugalmazott tiszti főügyész között a Széchenyi-utczán kínos incidens történt. Ekkor **Jesze István** **Miklós Gyula** ellen becsületsértés és párvialdal kihívása vétségéért a miskolczi kir. törvényszéknél panaszt emelt; a miskolczi kir. törvényszék az ügynek elbírálását illetékes helyére, a kir. járásbíróshoz tette át. Ez érdekes ügyben f. évi november hó 5-én délután 3 órakor lesz a tárgyalás megtartva dr. **Szűcs Zoltán** kir. aljárásbíró előtt. Tanuként: **Lévay József** alispán van beidézve.

— **Hamis vadaskodás.** **Biró Géza** kecskeméti lakos, a Helvétia szállótelep igazgatója, a miskolczi büntető járásbírósnál **Csepreghy Béla** mezőkeresetségi jegyző ellen bünyevitő feljelentést tett, amiért a dr. **Miklós Gyula** főispánhoz intézett beadványában sikkasztással vádolta s mindenféle becsületsértő kifejezésekkel illette.

— **Sikkasztó városi pénztárnok.** **Csizmadia János** Mező-kövesd városának pénztárnoka tizenkétezer forintnál nagyobb összeget sikkasztott el a városi pénztárból s a könyveket meghamisította. A miskolczi kir. törvényszék két és fél évi börtönbüntetéssel sújtotta a sikkasztó pénztárnokot. A kassai kir. ítélőtábla azonban büntetését enyhének találván, négy és fél évi fegyház büntetésre emelte fel. Ezen ítéletben a sikkasztó megnyugodott s a tegnapi nap folyamán az illavai fegyházba kísérték, a hol büntetését fogja kitölteni.

— **Elfogott sikkasztó.** Emilitettük, hogy **Hubert Bertalan** fakereskedő-alkalmazottat a miskolczi kir. törvényszék több rendbeli sikkasztás és hamisítás büntetetei miatt két és fél évi börtönrre ítélte. Az ítélet a felsőbb bíróságok jóváhagyása folytán, jogerőssé vált. **Hubert** a helyett, hogy büntetésének leüléseért jelentkezett volna a kir. ügyészségnél, Amerikába akart kiszökni, de Brémában nyakon csipték és letartóztatták. Az igazságügyi miniszter közbelépése folytán **Hubert** csendőri fedezet alatt a miskolczi kir. ügyészség börtönébe elhozták, ahol fogva tartják. Ellene újabb végtárgyalás lesz megtartva, amikor szökéseért fogják felelősségre vonni.

— **Pályázat népdalra.** A Miskolczi Közművelődési Egyesület egy eredeti magyar népdalra pályázatot hirdet. Jutalom 40 arany korona. A jutalom csak önálló becsű, irodalmi színvonalon álló műnek adatik ki. Beküldési határidő 1895. november 30. A nyertes pályamű megzenésítésére az egyesület ismét pályázatot hirdet s a dalt a miskolczi daléregylet adja elő először az egyesület márcziusi nagy estélyén. A pályaművek idegen kézzel leírva, jelíggel levéllel ellátva hozzám czímezendők. Miskolcz, 1895 október 27. **Tóth Pál**, a Miskolczi Közművelődési Egyesület irodalmi szakosztályának elnöke.

— **Templomszentelés.** A hernádnémeti evang. reformált egyház templomát mult vasárnap, október 20-án szentelték fel. A szertartást **Kun Bertalan** püspök kezdette meg buzgó imával. A szent beszédet a templomban **Czínke István** erdő-bényei, a szabadban **Palóczy József** mádi lelkészek tartották. Az uryacsoráját **Bálint Dezső** s-pataki, és **Kónya András** németi lelkészek osztották ki. A két keresztelést **Székely Imre** kisdobszai lelkész végezte. Esketést azért nem lehetett e napon végezni, mert a tanyai mennyasszony félt oly nagy sokaság előtt megjelenni, bár szerette volna a sok ezer ajakról jövő áldást magán érezni; de a sok szűró szem ijedelme eltántorította. Az isteni tisztelet után közebed volt, mely alkalommal a pohárköszöntők sem hiányoztak. **Kereszturi főesperes** köszöntötte fel **Kun Bertalan** püspököt. Ez megáldotta az egyházat lelkészeivel és művészekkel. **Kereszturi főesperes** másodsor az igazság óreire emelt nagyhatású beszédben poharat és éltette **Matolay Béla** főszolgabírót. Számos felköszöntőt mondtak még el, mire a táncz kezdetét vette a sátorban. Volt jó kedv. Mert a szomszéd községek színe-java mind oda sereglett. S a csipős hideg dacára csak a késő éji órák után oszlott el a nagy közönség; szép emléket vivén magukkal távol és közel ott-honukba.

— **Gyöngyvirág-crème** a legjobb arc- és kéz-bőrfinomító, kapható kizárólag **Szabó Béla** droguériájában Miskolczon.

— **Névjegyek.** eljegyzési kártyák lakadalmi meghívók díszesen és olcsón készíttetnek **Wesselényi** és **Gedeon** könyvnyomdájában.

TÖRVÉNYSZÉK.

Főispánunk a járásbiróság előtt.

A borsodmegyei gazdasági-egyletnek f. évi július hó 6-án a vármegyeház nagytermében megtartott szervezkedési értekezletén az is tanácskozás tárgyát képezte, hogy a titkári állás továbbra is fenntartassék-e. A tanácskozás folyamán dr. Miklós Gyula főispán akként argumentált, hogy azt nem tartja szükségesnek, miután az akkori titkár: Biró Géza megbízhatósága ellen alapos kételemek merültek fel, miután egy hozzá beadott panasz szerint kitűnik, hogy ő sikkasztó.

Ez utóbbi kitélt Biró Géza, aki különben a tanácskozáson jelen nem volt s így a jogtalan megtámadatással szemben nem is védekezhetett, — panaszt emelt a miskolci kir. járásbiróságnál dr. Miklós Gyula főispán ellen, akit rágalmozás és becsületsértés vétségeért kért vád alá helyezni és megbüntetni.

A kétségtelenül érdekes ügyben szombaton délután 10 órakor volt a tárgyalás Fodor Béla kir. aljársbiró előtt.

Magánvádoló Biró Géza ügyvédjével: Évva Ernővel kevéssel 9 és fél óra után jelent meg, majd a tanúként beidézték Rökk Pál, Melczer Gyula és Beniczky Aladár földbirtokosok jelentek meg.

A kiűzött időben mindannyian megjelentek, csak is dr. Miklós Gyula főispán, vádlott nem volt jelen, s csakhamar a hivatalozgát küldötték a méltóságos urért, hogy sziveskedjék már elfáradni a tárgyalásra, mert a magánvádoló és a tanúk is mindnyájan jelen vannak.

Ezután kezdetét veszi a tárgyalás.

Először Fodor Béla kir. aljársbiró felolvassa a vádlevelet, amelyben Biró Géza a kecskeméti Helvétia-szőlőtelep igazgatója, becsületsértés és rágalmozás vétségeért kéri Miklós Gyula főispánt megbüntetni, amiért őt a borsodmegyei gazdasági egylet szervezkedő ülésén „sikkasztó”-nak nevezte.

A kir. aljársbiró ama kérdésére, hogy fentartja-e továbbra is vádját, Biró Géza határozottan — igen-nel felel s a panaszát előszóval ismétli.

Következik dr. Miklós Gyula kihallgatása. Az általános kérdésekre előadja, hogy Bobestice (Bukovina) született, 39 éves. ev. ref. vallású, nős, vagyonos, birtokos, Borsodvármegye főispánja. A panasz tárgyát képező ügyre vonatkozólag előadja, hogy a borsodmegyei gazdasági egyletnek f. évi július hó 6-án tartott értekezletén, mint ezen egylet egyik tagja jelen volt s a tanácskozásban részt is vett. A midőn a titkári állás ujjolag való szervezése kérdés tárgyát képezte: ő azon indítványt terjesztette elő, hogy a gazdasági egyletnek a titkári állásra feltétlenül szüksége nincsen, tehát beszüntendő s ha ez állás azonban ezután is fentartatnék: ez ne oly egyén által töltessék be, mint a jelenleg működő titkár, kinek megbízhatósága ellen alapos kételemek merültek fel, mivel hozzá Biró Gézára vonatkozólag oly beadvány érkezett, amelyben nevezett titkár sikkasztónak minősítik s megbízhatóságát kétségessé teszik. Különben is a titkára való nyilatkozatát közérdekből (???) mint a gazdasági egyletnek egyik tagja kötelességének tartotta megtenni s e nyilatkozatát fentartja ma, holnap s azután is.

A főispán dörgelmes vallomása után Kovács Lajos védő ügyvéd bemutatja azon beadványt, amelyet Csepreghy Béla mező-keresztési lakos, kőrjegyző a főispánhoz intézett (megrendelés folytán) s a melyben Biró Gézát tendenciózus ravaszsgal és furfanggal a hadsereg részére történt szénaszállítási vállalkozásból kifolyólag sikkasztással vádolja. A nevezett beadvány felolvasása után Kovács Lajos ügyvéd kéri, hogy a „közérdek és jogos magánérdek” megóvása szempontjából a felolvasott beadványban állított tények valódiságának (!) bizonyítása megengedtesék, annyival is inkább, mivel ezen beadványból meríthette Miklós Gyula azon tudomását, amelynek alapján Biró Gézára vonatkozólag azon nyilatkozatát tette.

Évva Ernő ügyvéd tartalmas beszédben fejtette ki, hogy azon beadvány tartalmi valódiságának bizonyításába, ha még beleegyeznek is, ennek itt megengedhetősége nincs, mert ennek lehetőségét az általános btkv. 264. §. 2-ik pontja világosan kizárja; e törvénypontra hivatkozva, nem ismeri el azon beadványt illetékes helyre beadottnak Biró Gézával szemben, akár fejelemi, akár büntető eljárás megindíthatására, s így azon panasz felől, az abból Miklós Gyula által kivett sikkasztás tárgyában sem fejelemi, sem büntető beadványról nem tud. Bemutatja a bpesti kereskedelmi és váltó törvény-széknek egy végzését, amely szerint a kérdéses ügyre vonatkozólag Biró és Csepreghy ellen egy szállító szövetkezet elszámolási pert folytat s kijelenti, hogy a Biró elleni sikkasztási vádnak már az is biztosítja alaptalanságát és vizsgálatra alkalmatlanságát, mert a büntető gyakorlat szerint, a hol ily elszámolási kérdés forog fenn, a felek között, ott büntető jogilag „sikkasztásról” szó nem lehet.

Kovács Lajos szólalt fel aztán s kijelentette, hogy elvárja a Biró Géza tisztességérzetétől, hogy a bizonyító eljárás megtartása ellen akadályt nem fog gördíteni.

Évva Ernő elítéli Kovács Lajosnak eme eljárását, amelyet a magánvádolóval szemben elkövet. Ő is vágya, hogy ügyfele e helyütt tisztázassa magát, ezt azonban itt, mint fenebb előadta, a bíróság kérésére sem teheti meg.

Miután Biró Géza magánvádoló kijelentette, hogy a bizonyítási eljárás ellen nincs semmi kifogása, sőt nagyon is kívánja és óhajtja, következett a tanúk kihallgatása.

A törvényszerű figyelmeztetés után Rökk Pál előadja, hogy duna-földvári születésű 86 éves. róm. kath. vallású, nős, földbirtokos. A kir. aljársbiró kérdésére előadja, hogy a borsodmegyei gazdasági egyletnek f. é. július hó elején tartott értekezletén ő is jelen lévén, hallotta, a midőn dr. Miklós Gyula kijelentette, hogy a gazdasági egylet nem prosperálhat, mivel ennek titkára Biró Géza sikkasztó és megbízhatatlan. A mikor a főispán ezt mondta, a szintén jelen volt Beniczky Aladár megjegyezte, hogy azt be is kell bizonyítani, mire dr. Miklós Gyula folytatónak előadta, hogy az iménti kijelentését azért tette, mivel tudomása szerint a volt alispán Melczer Gyulához, Biró Géza eifen olyan kérvény adatott be, a melyben nevezett sikkasztással vádoltatik.

A tanácskozáson szintén jelen volt Melczer Gyula kijelentette ekkor, hogy a főispán eme nyilatkozata nem való, mert adatott be ugyan hozzá egy kérvény Biró Géza ellen, ebben azonban csak egy oly elszámolási viszonyból eredő követelésről van szó, a mely még jelenleg polgári per tárgyát képezi. Kijelenti még, hogy a felolvasott kérvényben foglaltakról közvetlenül semmit sem tud.

Melczer Gyula kihallgatása következett. Előadja, hogy kassai születésű, 63 éves. róm. kath. vallású, nős, földbirtokos. Dr. Miklós Gyula és közötte régóta feszült viszony van, valóságos harag uralkodik, amely határozott ellenszenvben nyilvánul. Az értekezleten jelen volt s többek között a gazdasági egyleti titkári állás jövőben való fenntartása, vagy beszüntetéséről volt szó. Dr. Miklós Gyula indítványozta, miszerint a titkári állás beszüntetessék s ezzel kapcsolatban felemlítette, hogy ilyen titkárval, minő Biró Géza, az egylet sikerrel nem működhetik, mivel nevezett sikkasztó; ekkor az értekezleten levők közül többen hangoztatták, miszerint ezt be is kell bizonyítani, mire dr. Miklós Gyula megjegyezte, hogy tudomása szerint ő hozzá, mint volt alispánhoz Biró Géza ellen kérvény adatott be, melyben nevezettől az állítatott, hogy sikkasztott.

Ekkor kijelentette, hogy ez hazugság s hogy ő hozzá nem adatott be kérvény Biró Géza ellen, hanem Csepreghy Béla m.-keresztési lakos személyesen jött hozzá s panaszolta előtte, hogy Biró Géza őt a felolvasott kérvényben jelzett vállalatból kifolyólag megkárosította. Ő erre előhívatta Biró Gézát, szembesítte egymással Biró Gézát és Csepreghy Bélát, mely alkalommal nevezettek egymásnak kölcsönös szemrehányást tettek s nevezettek közösen felkérték őt, miszerint a szövetkezeti irodában járjon közbe oly irányban, hogy ez ügy simán lebonyolíttassék. Utóbb meg is jelent a szövetkezeti irodában Biró Gézával és Csepreghyvel; meggyőződésén azonban ekkor arról, hogy a nevezettek közötti ügy olyan, mely csakis polgári perben dönthető el, kijelentette, miszerint ezen ügybe többé bele nem avatkozik.

Megjegyzni, hogy midőn Csepreghy Béla előtte személyesen bepanaszolta Biró Gézát, kijelentette előtte, hogyha úgy áll a dolog, a miként azt elbeszélte, a Biró Géza eljárása elítélendő. Egyébről ezen ügyben nincs tudomása.

Beniczky Aladár karácsonyi születésű, 36 éves. nős. földbirtokos. tanu előadja, hogy kérdéses értekezleten ő is hallotta, miszerint dr. Miklós Gyula felszólalván, hogy a titkári állásra, a mely az egyletnek nagyon sokba kerüli, nincs az egyletnek szüksége, s kivált az olyan titkára, a minő Biró Géza a ki sikkasztó, mivel hozzá oly beadvány érkezett, a melyben foglaltak őt annak minősítik; a felolvasott kérvényben foglaltakról közvetlen tapasztalatból nincs tudomása.

Biró Géza a felolvasott kérvényben foglaltakat határozottan valótlannaknak jelenti ki; s egyszerűsint előterjeszti, hogy a budapesti ker. és váltó törvényszék előtt ellene és Csepreghy Béla ellen a kérdéses szállítási viszonyból folyólag polgári per van folyamatban, a mely még érdemleges határozattal befejezve nincs; de vonatkozólag bemutatja a budapesti ker. és váltó törvényszék 58826/95 p és 68859/95 p számú végzését.

Kovács Lajos ügyvéd, kéri ezen ügyben Csepreghy Bélát tanúként kihallgatni.

Évva Ernő ügyvéd, mint magánvádoló képviselője kéri Csepreghy Béla kihallgatását mellőzni.

A bíróság Csepreghy Béla tanú kihallgatását szükségesnek nem találván a felek képviselőit érdemleges előterjesztéseik megtételére hívta fel.

Évva Ernő magánvádoló képviselője tartotta meg vádbeszédét, amely a következőleg hangzik:

Tek. jbsg! A polgári becsületet a törvényhozás olyképp tartja oltalmában, hogy annak megbántása körül sem a hatalmasnak a gyengébbel, sem a gazdagnak a szegénnyel szemben kiváltságokat nem ad.

E princípiumnak egyik főczélja kétségtelenül hogy a gondviselésnek választottabbjai óvatossági

kötelezettségeket ismerjenek magoknál kisebbeknek néz tt emberekről, véleményeik nyilvánítása körül.

E viselkedést megköveteli az állam, mint a társadalom rendje, — különben mi lenne azon számtalanoknak sorsuk — a kiknek külső polgári becsületük képezi maguk és családjuk fentartásának egyedüli hypothecáját.

A mai tárgyalás fejleményei azon köteles óvatosság erős megsértését igazolják a vádlott úr részéről — s ügyfelemet azon végső kényszer hozta ma ide — hogy az incriminált lesújtó kifejezésében szenvedett-érzékeny bántalmát tisztessége és becsületének a tek. bíróság útján orvosolja. — Sem okom, — sem jogom nincs kétkedni abban, hogy felemnek e jogos igényét, a törvény méltányos és igazságos használatá mellett a t. bíróság bármely okból is megadni vonakodjék, — miért is a panaszban foglalt kérelmet ismételve, kérek ítéletet.

Költséget panaszló utazása czimén 40 forintot felszámít.

Kovács Lajos mint vádiott képviselője, kéri vádiottat a vád alól felmenteni, mivel vádiott az incriminált kijelentést csak közérdekből tette s ezen nyilatkozatánál őt a jóhiszeműség vezérelte, miután hozzá, mint közhatósághoz olyan kérvény adatott be, a melyben magánvádoló ellen a legsúlyosabb vádak vannak felhozva. A rágalmozást különben nem látja fennforogni s jelen esetben legfelebb becsületsértésről lehet szó, a mely alól azonban ismételtelen kéri védcenzét felmenteni.

Dr. Miklós Gyula védőjének szavaihoz hozzáfűzi, hogy a kérdéses értekezlet idején neki arról egyáltalában nem volt tudomása, hogy Biró Géza időközben lemondott a titkári állásról.

Évva Ernő Kovács Lajosnak fennebbi védbeszédéből egyes kijelentéseket választ meg, melyek közül legérdekesebb azon határozat kijelentése, hogy a Csepreghy-féle panasszal szemben „főispáni hatóság”-ot egyáltalán nem ismer s hogy a főispán jogkörének, azon panaszt illetőleg, csak annyit tarthat, hogy annak „Numerus” adathatott, de vagy az illetéktelen helyen panaszkodó félnek kellett azt visszaadnia, vagy valamely bírósághoz visszaküldenie.

Kovács Lajos ismételtelen erősíti, hogy minden törvények szerint a főispán „hatóság” s minden hozzá intézett beadvány megállítja az elévülést.

Ezután a tanúk az esküt letették s ennek végzetével Fodor Béla kir. aljársbiró kihirdette az ítéletet, a mely a következőleg hangzik:

Ő Felsége a király nevében.

Dr. Miklós Gyula a Biró Géza által rágalmozás és becsületsértés miatt ellene emelt vád terhe és következményei alól felmentetik.

Az indokolás szerint az eljárás folyamán egyáltalán nem nyert igazolást Miklós Gyula részéről a dolus, a sértési szándék. A megejtett bizonyítási eljárásból kitűnt, hogy Miklós Gyulát ama felszólalásnál csupán a „közérdek” vezette nem pedig magánvádoló becsületsértésnek czélzatos kisebbítése. Mindezeknél fogva panaszlott az ellene emelt vád alól felmentendő volt.

Az ítélet ellen magánvádoló és ügyvédje felebezt jelentettek be.

A tárgyalás déli 12 órakor ért véget.

Felelős szerkesztő és lapkiadónos: **Dr. Kontz Miklós.**
Helyettes szerkesztő s lapkiadó: **Ruttkay Menyhért.**

NYILTÉR.)*

Előkelő, régi jól bevezetett

minden ágban dolgozó

biztosító részvénytársaság

tevékeny

főügynökök

keres.

Írásbeli jelentkezések „főügynök” alatt

Eckstein Bernát

hirdetési irodájába Budapest, V., Fűrdő-utca
4. sz. alá kéretnek.

*E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Az Újváros-utczában levő

FÜRDŐ

az üres telekkel

örök áron eladó.

Értekezhetni Strausz Dávidnál.

Új üzlet-megnyitás!

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására adni, hogy évek óta jó hírnévnek örvendő, a **Széchenyi-utca 96. szám alatti női**

divat- és vászonkereskedésemet

ugyanazon utcában 41. sz. alatt (Lóvy József fia cég könyvkereskedésével szemben) egy tetemesen megnagyobbított **főüzlettel** bővítettem ki.

A bekövetkező idény alkalmából üzletemet dusan felszereltem a legújabb és legfinomabb **francia és angol divatkeimekkel**, fekete s színes **selymek, bársonyok, plüschök, francia flanellek**, valódi cosmanós **mosó barchetek, selyem-, posztó- és berliner-kendőkkel.**

Továbbá raktáron tartok az elismert jó hazai gyártmányú szépségi **Wein-féle gyárból** mindennemű **vászon- és asztalmenüeket**, eredeti gyári árjegyzék szerint, valamint a legjobb gyártmányú **rumburgi, hollandi és írlandi vásznakat és SCHROLL-féle chiffonokat stb.**

● Saját gyártmányu paplanok és madracok. Szőnyegek, ággyöntők és függönyök nagy raktára. ●

A n. é. közönség eddigi irányomban tanúsított jóakarátát s szíves pártfogását megköszönve, minden igyekezetem oda fog irányulni, hogy szolid és pontos kiszolgálattal azt ezután is kiérdemeljem. Kiváló tisztelettel

ROSENBERG GYULA, női divat- s vászonkereskedő.

Főüzlet Széchenyi-utca 41. Lóvy József fia cég könyvkereskedésével szemben. Fióküzlet Széchenyi-utca 96.

Nagy cserépkálya-raktár.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves figyelmét felhívni, teljesen új mintájú és szép kivitelű

cserépkálya-készleteimre.

Raktárhelyiség: **Kazinczy-utca, Nagy Zsigmond úr házában**, hol is minden faj és színben teljesen felállítva, bármely időben megtekinthetésre a n. é. közönség rendelkezésére áll és azon helyzetben tudom magamat, hogy áráim oly előnyösek, hogy bármely más gyártmányt felülmúló olcsóság tekintetében, valamint minőség- és szép kivitelben. Ajánlom felülmúlhatatlan **kis unikum és kis óriási tengeri-morzsolóimat.**

Dus választék fő-utcai raktáromban valódi **Friedlandi, Meidinger, brassói, nadrági, dolhai, zóptai, kassai és chisnovizi**

vaskályhákban

fa- és szénfűtésre, gyári áron házhoz szállítva és felállítva.

Valódi Norton-kutakban

nagy raktár és mindenemű **kútalkatrészekben**, kívánatra kúta felállítását is eszközölm és jószágért kezességet vállalok. Egyedüli nagy raktár **trágyalé-szivattyukban.**

A szüreti idény beállítását nagy választékú **tűzijáték-készletek** tartok, úgy szobában mint szabadban alkalmazhatókat.

Merkl Gyula

vas- és fegyverkereskedő Miskolcz,
a „Három rózsza“-szálloda épületében.

Kerestetik

gyári vállalathoz

egy kereskedelmi képzettséggel bíró

magyar és német nyelven tökéletesen jártas

fiatal ember.

Czim a kiadóhivatalban.

Egy három szobás lakás

kiadó

Fazekas-utca 4. sz. alatt.

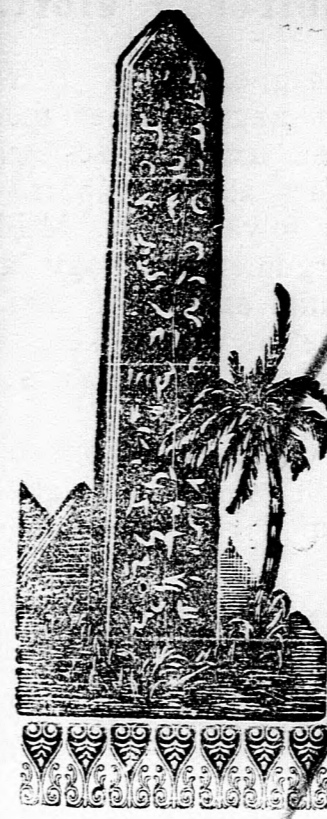
Ertekezni lehet ugyanott.

Kiadó lakás.

A Széchenyi-utca legszebb pontján
egy útczai emeleti lakás,
mely áll 3 utczai, 1 udvari, előszoba, konyha és
éléskamrából

1896. május 1-től kiadó.

Czim a kiadóhivatalban.

Van szerencsém a n. é. közönségnek ez uton is b. tudomására hozni, hogy

kőfaragó-műhelyemet

és gazdagon felszerelt

sírkövekráramat

a Zódfa mellett birt helyiségemből

Csabai kapu

7-ik sz. alá helyeztem át.

Továbbra is kérve b. támogatásukat, maradok

kiváló tisztelettel

Velty János,

KŐFARAGÓ-MESTER.

10694 szám. Árverési hirdetményi kivonat.
1895. évi.

A miskolczi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a miskolczi Takarékpénztár végrehajtónak, **Törő István** és neje **Mátyás Zsuzsanna** végrehajtást szenvedettek elleni 200 frt követelés és járulékal iránti ügyében a miskolczi kir. törvényszék területén levő:

I. a bánfalvi 50. sz. a. tjkvben a f. 1. rsz. 78. hrszám alatt foglalt **Törő István** és neje **Mátyás Zsuzsanna**, Húrták Rozál nevére jegyzett 42. nsszámú ház, udvar és kertre a vjhajtási tv. 156. §-a alkalmazásával — 180 frt.

II. Ugyanezen tjkvben a f. 2. rsz. 1488. hrszám alatt foglalt **Bedortvány** dűlőben levő dézsmás szőlőre a vjhajtási tv. 156. §-a alkalmazásával — 8 frt.

III. Ugyanezen tjkvben a f. 3. rsz. 1698. hrszám alatt foglalt **Rákos** dűlőben levő dézsmás szőlőre a vjhajtási tv. 156. §-a alkalmazásával — 46 frt.

IV. Ugyanezen tjkvben a f. 4. rsz. 1728. hrszám alatt foglalt **Rákos** dűlőben levő pinczére a vjhajtási tv. 156. §-a alkalmazásával — 1 frt.

V. A bánfalvi 274. sz. a. tjkvbe a f. 1. rsz. 1737. hrszám alatt foglalt **Rákos** dűlőben levő pinczére — 3 frt.

VI. Ugyanezen tjkvben a f. 2. rsz. 1756. hrszám alatt foglalt **Rákos** dűlőben levő dézsmás szőlőre — 14 frt.

VII. A bánfalvi 35. sz. a. tjkvben a I. 1—12 rsz. 427, 577, 612, 624, 709, 1013, 1085, 1125, 1219, 1557, hrszám alatt foglalt ingatlanokból (41 tel.) a **Törő István** 1/3 részben illető jutalékokra — 277 frt 78 k.

VIII. A bánfalvi 319. sz. a. tjkvben a I. 1—11 rsz. 426, 578, 611, 940, 1014, 1086, 1126, 1220, 1558. hrszám alatt foglalt 1/3 telekből **Törő István** illető 1/3 részre — 86 frt.

IX. A bánfalvi 338. sz. a. tjkvben a f. 1. rsz. 133. hrszám alatt foglalt **Törő István** és neje **Törő András** háramlott részben **Törő András** tulajdonát képező 79. nsszámú ház, udvar és kertre a vjhajtási tv. 156. §-a alkalmazásával — 228 frt.

X. A bánfalvi 339. sz. a. tjkvben a f. 1. rsz. 939. hrszám alatt foglalt a **Málajka** dűlőben levő kender-földre — 66 frt kiküldési árban elrendelte, s hogy a fent megjelölt ingatlanok az **1896. évi január hó 11-ik napján d. e. 9 órakor** Bánfalva község házában megtartandó árverésen a kiküldési áról is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kiküldött kezébe letenni.

Kelt Miskolczon, 1895. okt. hó 14. napján.

A miskolczi kir. tszék, mint tkvi hatóság.

Sebe Alajos,
kir. tszéki bíró.

Üzlethelyiség-változtatás!

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, miszerint már **8 év óta fennálló**

szabó-üzletemet

Széchenyi-utca 49. számú házba (Kocs Soma úr mellett) helyeztem át.

Midőn ezt b. tudomására hozom, egyszerűs mind felemlitem, hogy üzletemben raktáron tartok **kül- és belföldi**, valamint hazai gyártmányú

szöveteket,

műhelyemben pedig a legújabb divatu, jó szabásu és finom kivitelű **öltönyöket** készítek a legszolidabb ár és legpontosabb kiszolgálás mellett.

Magamat a n. é. közönség pártfogásába ajánlva, vagyok

kiváló tisztelettel

FISCHER JÓNAS, férfi-szabó.

„Hungária kávé“

százeczek által elismert legjobb fűszer, mely az ázsiai szemeskávét teljesen pótolja.

A Hungária kávé minden háztartásra nézve napi használatul a legmelegebben ajánlatik, mert ugy felnöttek, mint gyermekeknek a **gyomortól és belekből a nyákot és minden az emésztést akadályozó anyagokat eltávolít, a gyomor és vért tisztítja, táplál és erősít.**

Mint hátszer kitűnő sikerrel használtatik: **étvágyhiány, gyomor- és bélhurut, gyomor- és fejfájás, verszegénység, álmatlanság ellen; enyhlést eredményez aranyer, ideg-, szív- és tüdőbajoknak. Igen jóhatást gyakorol rhachikus gyermekeknek és ezek tartós behurultjánál.**

Súlyos betegségek után megfogyottak és olyanok, nál, kik ideg- és hysterikus bántalmak miatt

ázsiai kávéval nem élhetnek, a Hungária kávé rendkívül erősítőnek és táplálónak bizonyult, sőt a betegségek tartama alatt ezen kávé az egyetlen, mely a nélkül, hogy izgatolag hatna, kellemes zamata és jó íze a beteget fölűditi.

1 kilo ára 1 frt 20 kr. Megrendelhető postán utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett:

Szalády Antal gyárosnál

Budapest, **Andrássy-ut 86.**

s minden nevezetesebb fűszerkereskedőnél helyben és a vidéken.